

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Men jeg synes bare for en ordens skyld, at jeg anden gang, da jeg nu ligefrem blev spurgt, måtte gøre opmærksom på, sådan som arbejdsministeren allerede havde gjort det, at strengt taget er disse forslag jo i strid med den aftale, vi skrev i 1984, og som man kan se i betænkningen.

Som hr. Ole Vig Jensen nævnte det, har han haft megen omgang med os, så der har været mange lejligheder, hvor han havde kunnet gøre opmærksom på, at når der nu skulle være så mange trepartsforhandlinger, som der skulle – det har vi talt om hele efteråret – så syntes han lige, vi skulle have dette med. Så kunne vi have talt om, hvordan et oplæg skulle have været, og så mener arbejdsministeren og jeg altså, at det kunne være blevet betydelig bedre. Undskyld, at vi har den mening, men det synes jeg vi har lov til, når vi slet ikke har været med til at lave forslaget, som det foreligger.

Jeg vil meget gerne have svar på, om den uddannelsesaktivitet, vi taler om her, er det, der i dag foregår under fritidsloven på enkeltfagskurser og lignende. Er det det, vi taler om? Hvis det er det, vil jeg tillade mig følgende påstand: Danmarks økonomiske problem i dag er ikke, at der er for få deltagere i fritidsundervisningen og på enkeltfagskurser. Man skal passe på med dette begreb uddannelse. Det er ikke al uddannelse, der automatisk fører til stigende økonomisk vækst og fleksibilitet på arbejdsmarkedet osv. Det er ikke mangelen på fritidslovsaktiviteter, der er bremsen på Danmarks økonomiske udvikling. Det går nemlig fint med fritidslovsaktiviteterne.

Derfor vil jeg godt spørge: Har jeg ret i, at det er den form for undervisning, vi taler om? For hvis jeg har ret i det, så er det ikke helt rimeligt at gøre disse aktiviteter til noget, der er afgørende for Danmarks økonomiske fremtid, og det er ikke helt rimeligt at inddrage arbejdsministerens og min fælles redegørelse, for den handler altså ikke om fritidsundervisning. Den handler om opkvalificering af den danske arbejdsstyrke, og det er noget helt andet. Vi har brug for begge dele, det erkender jeg, men fritidsundervisningen, folkehøjskolerne og hele den øvrige del af den almene voksenundervisning har det altså ret godt. Derfor synes jeg ikke, vi behøver at firdoble prisen ved at lægge disse aktiviteter ind i arbejdstiden.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg må sige til undervisningsministeren, at det altså ikke er nogen god argumentation at knytte hele denne sag an til spørgsmålet om, at nu flytter man sin undervisning fra fritiden til arbejdstiden, og derved firdobler man prisen for det. Jeg mener ikke, synspunktet holder. Derfor synes jeg ikke rigtig det klæder ministeren. Det er også en underkendelse af, synes jeg, de deltagere, der nu kommer, og dem, der allerede deltager i fritidsundervisningen.

Jeg tror ikke den problemstilling er særlig aktuell, men nuvel, jeg kan heller ikke vide det med sikkerhed. Jeg tror, det stadig er noget væsentligt for folk, at de i deres fritid bl.a. beskæftiger sig med undervisning og uddannelse, helt bestemt.

Nu åbnes der altså nogle muligheder for det i begrænset omfang – lad os slå det fast – hvor man virkelig skal tænke sig om, hvad man vil bruge sin uddannelsesorlov til, og hvad man vil bruge sin eventuelle støtte til, hvis man overhovedet kan få nogen.

Med de krav, der i det moderne samfund stilles til masser af mennesker i beskæftigelse, tror jeg, at det at vurdere, hvad der er vigtigt og kvalitativt for vedkommendes personlige udvikling og af hensyn til arbejdet, skal den enkelte nok selv klare. Jeg har altså ikke den bekymring. Jeg mener, ministeren klart overdriver den.

Jeg kan i øvrigt være meget enig med begge ministre i, at i de kommende år bliver der fantastisk god brug for at opkvalificere folk på det faglige, på det erhvervsfaglige område, ingen tvivl om det. Men det er en forkert opfattelse i vor tid, at det blot drejer sig om det snævre erhvervsrettede, som kan sætte folk i stand til at betjene den nye moderne teknik. Det er ikke et spørgsmål om at fremstille specialarbejdere på samlebånd. Den tekniske udvikling kræver måske mere end nogen sinde selvstændighed, fantasi, kreativitet og handling. Jeg tror rolig, man kan sige, at det er egenskaber, der vokser af folkeoplysning mere end af noget andet, og det er derfor vi undervejs har givet folkeoplysningen en plads.

Og må jeg så have lov at sige til allersidst, hr. formand, at ministeren nævnte den debat, der er foregået i folkeoplysningsudvalget, som jeg jo på ministerens foranledning har æren af at